

Deze man dacht dat hij wel even incognito door Gennep kon lopen

Willibrord van Beek moet rust brengen in Gennep, als opvolger van de met veel rumoer vertrokken burgemeester Peter de Koning. „Het is goed dat de bevolking ziet en voelt en merkt dat er een koetsier op de bok zit.”

Het mysterieuze vertrek van burgemeester Peter de Koning zorgde deze zomer voor onrust in politiek Gennep. De Koning zou voor een angstcultuur hebben gezorgd, en vertrok. Nu is er een [tijdelijke opvolger](#): Willibrord van Beek. Een politiek zwaargewicht met de reputatie van een gentleman. Een man die, volgens minister Kajsa Ollongren, zelfs bij het grasmaaien een stropdas draagt.

Is dat waar? Van dat grasmaaien?

„Ooh...”, zegt Van Beek, en maakt lachend een wegwerpgebaar. „Flauwekul. Ik weet niet waar dat verhaal vandaan komt. Maar het kan best een keer gebeurd zijn dat ik, inderdaad, ooit het gras heb gemaaid met mijn stropdas om. Ach, de meeste mensen zien mij meer in pak dan in sporttenu. Veel van wat ze over me zeggen zal ergens wel kloppen.”

Hoe is Gennep bij u terecht gekomen?

„De gouverneur vroeg of ik beschikbaar was voor een klus. Daar hoefde ik niet lang over na te denken, het was een leuke vraag. Het bijzondere is dat de bevolking een burgemeester dichtbij laat komen: op feestelijke, maar ook op diep trieste momenten. En op 1 februari kreeg ik functioneel leeftijdsontslag van rijkswege: ik werd 70. Maar ik baal er een beetje van om ineens behandeld te worden alsof ik niks meer kan. Ik kan me voorstellen dat je dankbaar bent dat je je rug wat rust kunt geven als je 45 jaar keien gelegd hebt. Maar ik ben bevoorrecht. Nog een tijdje doorgaan is alleen maar plezierig.”

Wat wist u van Gennep?

„Heel weinig. Ik ben er naartoe gereden, een ontzettend aardige stad, meer winkels dan ik gedacht had. De natuur is aantrekkelijk, de bebouwing ziet er leuk uit. Ik dacht: ik kan hier wel incognito rondlopen. Nou, ik ging dus koffie drinken, en werd aangesproken door een paar mannen die gezellig een biertje stonden te drinken: ‘Hé, jij ziet er netjes uit en je komt ons wel bekend voor, we kunnen hier nog wel iemand gebruiken!’”

En wat wist u van de onderlinge verhoudingen in de politiek?

En de burgemeesterskwestie?

„Laat ik voorstellen dat ik er niks van vind en ik me er niet nader in verdiept heb. Ik wil de looper uitrollen voor mijn opvolger. Mijn eerste vergadering was de begroting, meteen een feestje. Voor iemand die van het vak houdt zijn dat leuke vergaderingen.”

Je moet alles weten of je moet niets weten. Een klein beetje weten is altijd slecht

Iemand die van het vak houdt, ziet ook dat er vervelende dingen zijn gebeurd. U hebt het over leuke bebouwing. U had ook kunnen denken: raar verhaal.

„Ik ga niet... Kijk, zaken zijn in vertrouwen behandeld, daar houd ik afstand van. Laat ik zeggen: het heeft op mij geen afschrikwekkende werking gehad. Integendeel, hier ligt een uitdaging. Om die periode achter ons te laten. Laten we zorgen dat we de vaart er weer goed in krijgen.”

Hoe kun je een gebeurtenis met zulke gevolgen achter je laten?

„Vooral door communicatie. Contact met het college, de organisatie. Ik heb alle gemeenteraadsfracties gesproken, alle vijf apart, en gezegd: zo gaan we het doen, het komende half jaar.”

Maar het kan toch niet dat het dan níét over de burgemeesterskwestie gaat?

„Nee, daar heb ik met geen van de fracties over gesproken. Zij zijn niet vrij om overall over te spreken want een deel van de informatie is vertrouwelijk. En ik stel het niet aan de orde. Laat ik zeggen...”

Wordt dat dan niet een heel ongemakkelijk onderwerp dat er wel is, maar waar iedereen over zwijgt?

„Nee. Zolang er maar geen journalisten in de omgeving zijn, heb je dat probleem niet, haha. Nee. Het punt is: je moet alles weten of je moet niets weten. Een klein beetje weten is altijd slecht. En dus... Nee, we zijn bezig met de toekomst. En niet met het verleden.”

Maar er broeit wel iets in de raad. Tijdens een belangrijke, besloten vergadering was een van de raadsleden op vakantie in Sri Lanka. Een van de wel aanwezige raadsleden zei: 'Ik hoop dat ie daar onder een olifant komt'. U zou kunnen denken: daar moet ik iets mee.

„Nee, eh, dit probleem was mij nog niet gemeld. Haha, nee. Maar: ik ben helemaal niet kinderachtig. Ik heb alleen vooraf één randvoorwaarde aan dit gesprek gesteld. Ik wil het niet over mijn voorganger hebben en ik wil het niet over mijn opvolger hebben. Vandaar dat ik zeg: dit onderwerp zit er wel een keer op. U mag alles vragen, maar er komt een moment dat ik stop met antwoorden.”

Deze zomer zaten de wethouders er gespannen bij. Nu lachen ze. Hoe bent u te werk gegaan?

„Ik heb veel tijd besteed om gevoel te krijgen bij waar ik terecht gekomen ben. Heb gevraagd: wat vinden jullie belangrijk? Waar moet ik in ieder geval geweest zijn? Of het nu de carnavalsvereniging is of sociaal-culturele verenigingen, onderwijs. Het is goed dat de bevolking ziet en voelt en merkt dat er een koetsier op de bok zit.”

Willibrord van Beek

Willibrordus Ildefonsus Ignatius van Beek (70) werd 15 januari 1949 geboren in Amsterdam. Hij woont in Maarheeze.

Sinds begin vorige maand is hij waarnemend burgemeester van Gennep. Hij is de opvolger van de Peter de Koning, die begin september zijn taken neerlegde.

Van Beek (VVD) was van 2013 tot 2019 commissaris van de Koning in de provincie Utrecht. Daarvoor was hij van 2012 tot 2013 waarnemend burgemeester van Bernheze.

Tussen 1998 en 2012 zat hij in de Tweede Kamer. In 2006 was hij fractievoorzitter van de VVD in de Tweede Kamer. Hij nam het over van Jozias van Aartsen en werd uiteindelijk opgevolgd door Mark Rutte.

